

РЕШЕНИЕ

№ 20366

гр. София, 17.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **4788** по описа за **2024** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Постъпила е касационна жалба от директор на АДФИ чрез гл. юрк. Я. против Решение №1561/01.04.2024г. на СРС, 3-ти състав, по н.а.х.д. №1685 по описа за 2024г.

Касаторът счита, че така постановеното решение от състав на Районния съд е незаконосъобразно, като постановено при нарушение на закона, при съществени процесуални нарушения. Оспорват се изводите на съда за маловажност на извършеното нарушение, тъй като са нарушени императивни изисквания на Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор и са засегнати значими обществени отношения, касаещи финансовата дисциплина при разходването на публични средства. От друга страна деянието е формално и не е нужно да са настъпили вреди от него. С оглед на изложеното, моли решението да бъде отменено, като незаконосъобразно, като бъде потвърдено обжалваното Наказателно постановление. Претендира юрк. възнаграждение за двете инстанции.

Ответникът по касационната жалба – „БДЖ-Пътнически превози“ ЕООД., чрез процесуалния си представител юрк. Ж., оспорва касационната жалба, счита същата за недопустима и неоснователна, а обжалваният съдебен акт - за правилен и законосъобразен, поради което и настоява за отхвърлянето ѝ. Претендира разноски.

Представителят на СГП застъпва становище за основателност на подадената

касационна жалба.

АССГ , 13-ти касационен състав, след като разгледа по отделно и съвкупност наведените с жалбата касационни основания, намира за установено следното:

С Решение №1561/01.04.2024г. на СРС, 3-ти състав, по н.а.х.д.№1685 по описа за 2024г. , СРС е отменил НП№ 11-01-1251/19.12.2023г. на директора на АДФИ , поради маловажност на случая на осн. чл. 28 от ЗАНН, предупредил „БДЖ-Пътнически превози“ ЕООД, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай , в едногодишен срок от влизане в сила на съдебното решение, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

За да постанови обжалвания съдебен акт, районният съд е приел, че от една страна, при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до накърняване правото на защита на жалбоподателя, издадено е от компетентен орган, кореспондира със събраните по делото доказателства и може да се направи категоричен извод, че дружеството е осъществил състава на вмененото му нарушение, за което е ангажирана и административно-наказателната му отговорност, но е приел, че нарушението е маловажно, тъй като не е довело до неправомерно разходване на средства, липсват и вредни последици, изминал дълъг период от време и същото е първо за дружеството.

Видно от събраните в хода на производството доказателства, а и това не е спорно между страните е, че твърдяното нарушение на чл. 13 ал.3 т.3 от ЗФУКПС е осъществено на дата 17.12.2019г. в [населено място], тъй като преди да бъде подписан договор №279/17.12.2019г. няма съставен контролен лист или други документи, удостоверяващи осъществен предварителен контрол за законосъобразност.

АУАН е съставен на 14.11.2023 г., т. е. в шестмесечния срок по чл. 34, ал. 2 от ЗАНН за съставяне на АУАН от откриването на нарушителя, което е станало с постъпването на отговора от "БДЖ- Пътнически превози" ЕООД, а именно на дата 12.09.2023г. в АДФИ и в петгодишния срок от извършване на нарушението. НП е издадено на 19.12.2023г. също в предвидения по чл. 34 ал.3 от ЗАНН законов срок.

Разпоредбата на чл. 34, ал. 2 ЗАНН е относима към случая, тъй като нормативните актове, уреждащи материята на финансовия контрол на публични средства несъмнено по естеството си са уреждащи бюджетната, финансово- стопанската и отчетната дейност по чл. 32, ал. 1, т. 1 от Закона за държавната финансова инспекция. Съгласно тази разпоредба, не се образува административно-наказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на шест месеца от откриване на нарушителя или ако са изтекли повече от пет години от извършване на нарушението.

Наред с горното, следва да се вземе предвид и чл. 11 ЗАНН, съгласно който по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс (НК), доколкото в този закон не се предвижда друго. Предвид чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, следва да се приеме, че административно-наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на две години. Предвид чл. 81, ал. 2 от НК, във връзка с чл. 11 от ЗАНН, давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, но съгласно чл. 81, ал. 3 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността

наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80 от НК.

Изтичането на абсолютна давност като обстоятелство, изключващо отговорността, няма изрична различна уредба в ЗАНН, поради което горепосочените разпоредби на НК са приложими в административно-наказателното производство. Ето защо с изтичането на 4год и бм. срок от извършването на нарушението се изключва възможността да бъде реализирана отговорността на нарушителя. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 82, ал. 3 ЗАНН, която изключва изпълнението на наказанието, независимо от спирането и прекъсването на давността. Ето защо, макар в случая да е било допустимо съставянето на АУАН в петгодишен срок от извършване на нарушението, което не противоречи на правилото на чл. 34, ал. 2 ЗАНН, при изтичането на абсолютната давност от четири години и половина единственото законосъобразно развитие на производството се изразява в отмяна на НП и прекратяване на административно-наказателното производство.

Съотнесено към настоящия правен казус, за извършено нарушение на дата 17.12.2019 г., то абсолютната давност по чл. 81, ал. 3 от НК, във връзка с чл. 81, ал. 1, т. 5 от НК, във връзка с чл. 11 от ЗАНН, която е четири години и половина от датата на извършване на нарушението, е изтекла на 17.06.2024г. Поради това, следва понастоящем НП да бъде отменено поради изтекла давност/без да се разглежда неговата законосъобразност/ и административно наказателното производство-прекратено. СРС е отменил НП на друго основание, но всъщност въззивното решение като краен резултат е правилно-отменено е оспореното НП. Касационният състав намира, че решението на СРС е валидно, допустимо и материално законосъобразно като краен резултат/за което касационния състав следи служебно/, като съставът не следва да се произнася по процесуалната законосъобразност на решението.

Ето защо и поради мотивите, изложени по-горе, АССГ, 13 касационен състав
РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №1561/01.04.2024г. на СРС, 3-ти състав, по н.а.х.д.№1685 по описа за 2024г. в частта , с която предупрежда дружеството-жалбоподател „БДЖ-Пътнически превози“ ЕООД, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на решението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание и **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ПРЕКРАТЯВА административно-наказателното производство.

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1561/01.04.2024г. на СРС, 3-ти състав, по н.а.х.д.№1685 по описа за 2024г. в останалата част.

Председател:

Членове: